

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ МАЛИНСЬКОГО ФАХОВОГО КОЛЕДЖУ ЯК НАУКОВО-ОСВІТЯНСЬКОГО ОСЕРЕДКУ ЗОНИ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПОЛІССЯ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Розкрито історичний, культурний та духовний зміст формування древлянського етносу на території Житомирської області. Проаналізовані основні історичні чинники, що дали змогу сформуванню передумов для створення сучасного закладу фахової передвищої освіти на території Малинської громади. Встановлено, що Малинський фаховий коледж є історичним, освітнім, науковим та соціальним центром формування майбутніх фахівців не лише лісового господарства, а й інших галузей економіки. Доведено, що Житомирщина в історичному та культурному аспекті, за освітнім, науковим, соціальним, етнічним потенціалом є досить перспективною у формуванні та розвитку освіти, науки, культури. Проаналізовано основні історичні віхи становлення, формування, розвитку та перспективи Малинського фахового коледжу в контексті історичної сучасності. Розкрито історичні етапи життя, діяльності, творчих здобутків керівників і викладачів, а також випускників освітнього закладу. Акцентовано увагу на здобутках випускників Малинського фахового коледжу, а також проаналізовано їх внесок у розвиток лісової та інших галузей економіки. Наведено перспективи подальшого історичного розвитку Малинського фахового коледжу з огляду на сучасні реалії в контексті реформування лісгосподарської галузі та сталого розвитку держави. Розкрито аспекти підготовки висококваліфікованих фахівців не лише лісового господарства, а також соціальні аспекти їх формування, становлення, підготовки та адаптації до реальних умов виробничої лісгосподарської діяльності. Висвітлено науковий, навчальний, історико-культурний, виховний, соціально-економічний потенціал Малинського фахового коледжу як освітнянського та наукового осередку сучасної Житомирської області. Окреслено основні перспективи подальшого розвитку закладу фахової передвищої освіти, а також виклики сьогодення, що значним чином впливають на підготовку фахівців.

Ключові слова: Малин; Древлянська земля; коледж; історія; розвиток; сьогодення; перспективи.

Вступ. В історичному аспекті територія Малинщини відома з давніх-давен. Близькість її до столиці древлянської землі міста Іскоростеня, а також наявність сухопутного шляху до Києва через Радомишль, а також по Тетереву до Дніпра,

¹Карпович Марина Сергіївна, канд. с.-г. наук, Малинський фаховий коледж.

E-mail: marinakarpovich1990@gmail.com; <https://orcid.org/0000-0002-4159-5499>;

¹Левченко Валерій Борисович, канд. с.-г. наук, доцент, Малинський фаховий коледж.

E-mail: waleriy07@ukr.net; <https://orcid.org/0000-0002-3638-1015>;

¹Шемет Олена Іванівна, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Малинський фаховий коледж.

E-mail: mk.mltk1927@gmail.com; <https://orcid.org/0000-0002-1244-1407>;

¹Фещенко Валентина Петрівна, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Малинський фаховий коледж.

E-mail: vpf2103@gmail.com; <https://orcid.org/0000-0002-3866-9557>.

сприяли утворенню древніх поселень на березі річки Ірша. Одним з таких поселень був Малин. Історики-науковці вважають, що Малин був заснований князем Малом, який правив в Іскоростені до 945 р. Це місто на пагорбах Ірші спочатку іменувалось Малове городище (під такою назвою існує сучасне урочище Городище), а пізніше – Малином. Малове городище було досить добре укріпленим фортифікаційним пунктом на сході древлянської землі, та мало важливе оборонне значення. У 1136 р. Малин та землі біля нього були подаровані київським князем Ярополком II Десятинній церкві.

Територія, на якій утворилося місто Малин, була досить заселеною. Річка Ірша зі своїми притоками Тростяницею, Різною, Візною з давніх-давен були відомі залізодобувними промислами. Селища, де колись виплавляли чавун з болотних руд, одержали назву *рудні*: Рудня, Рудня Ялцівська, Рудня Городищанська, Рудня Вороб'ївська.

Примітивні майстерні, де варили скло, називалися *гутами*. Від них походять такі назви сіл Малинщини: Гута Логанівська, Нова Гута, Стара Гута та інші.

Для виробництва заліза, скла, чавуну була потрібна велика кількість деревного вугілля, що на ті часи випалювалось у великих напівпідземних печах – *будах*. З цим промислом пов'язані назви населених пунктів Буда-Вороб'ї, Буда-Голубієвичі та інші.

Для виготовлення чавуну будували спеціальні печі – *гамарні*. До наших днів на місцях колишніх гамарень зберігається багато жухелиці від переробленої залізної руди. Саме з цим пов'язано утворення поблизу Малина вздовж річки Ірша хутора Гамарня. З давніх-давен тут жили наші пращури – працьовиті, волелюбні люди.

В кінці XIX століття хутір Гамарня та прилеглі землі придбала у графині Щербатової мати відомого вченого, антрополога, етнографа, мандрівника Миколи Миколайовича Миклухо-Маклая. Згодом сюди на проживання переселився брат Миколи Миколайовича – Михайло Миколайович.

За переказами місцевих жителів, хто особисто знав Михайла Миколайовича та Катерину Семенівну, вони були інтелігентними, розумними, доброзичливими і чуйними людьми, завжди готовими прийти на допомогу.

Родина Миклухо-Маклаїв підняла з руїн та розвинула занедбану місцевість, дала поштовх подіям, які відбувалися пізніш. Адже саме в їхньому маєтку в 1931 р. розмістився Малинський лісотехнічний технікум.

Матеріали і методи дослідження. У ході хронологічних досліджень використовувались матеріалу обласного архіву, залучались історичні документи, дописи, архівні матеріали музейних експозицій Малинського фахового коледжу. Для проведення історичної оцінки вагомого внеску Малинського фахового коледжу у підготовку фахівців лісового господарства Житомирщини, були використані звітні матеріали Житомирського обласного управління лісового та

мисливського господарства. Для детального аналізу, вивчення та розкриття історичного підґрунтя й засад формування освітянського, наукового, соціального базису в контексті саме міста Малин, були використані матеріали місцевої бібліотеки, обласної наукової бібліотеки, Центрального державного історичного архіву, матеріали обласного краєзнавчого та літературного музеїв. Історичний пошук для встановлення, аналізу та визначення історичної достовірності фактів здійснювався за загальноприйнятими методиками.

Результати дослідження. У 20-ті роки ХХ століття наша країна була виснажена низкою воєнних конфліктів і відчувала гостру потребу у кваліфікованих спеціалістах, у тому числі і для лісової галузі. Підготовку фахівців для лісового господарства на території України здійснювали лісові школи. Починаючи з 1925 року розпочалася робота з організації нових лісових професійних шкіл, особливо це стосувалося лісистих територій українського Полісся.

У 1926 році виникло питання про організацію лісової профшколи в Коростенському окрузі, одному з найбільш лісистих на Україні. Весною 1927 року Волинське губернське управління звернулося до Ради народних комісарів Української РСР із клопотанням про відкриття школи для підготовки фахівців із вирощування, догляду та захисту лісу. Такий дозвіл було отримано.

Із архівних документів: *«За ініціативи Всеукраїнського управління лісами та Окрвиконкому в 1927 в Коростенській окрузі було засновано лісову професійну школу в с. Білокоровичі, що має своїм завданням підготовку лісових робітників, в яких відчувається гостра потреба як в Коростенській окрузі, так і в суміжних округах Полісся».*

Влітку 1927 року було повідомлено про перший набір до Білокоровицької однорічної лісової школи. Відповідне оголошення було опубліковано в окружній газеті «Радянська Волинь». Для вступу до школи необхідно було надати наступні документи: свідоцтва про закінчення 7-річки, про соціальний стан, рік народження та стан здоров'я. Вступники повинні були мати вік від 16 до 19 років.

Школа розмістилася в одній із кімнат канцелярії Білокоровицького лісництва, розташованого на околиці с. Білокоровичі (нині – територія Коростенського району Житомирської області). Приміщення лісництва у минулому було поміщицьким маєтком.

Під гуртожиток та їдальню школи був переобладнаний будинок лісничого. У цьому ж році, було прийнято рішення про збільшення терміну навчання з одного до трьох років. На той час школа ще не мала директора та не була укомплектована викладачами. Усіма справами опікувався помічник головного лісничого Костянтин Йосипович Ковалевський, який мав вищу лісівничу освіту, закінчив Петербурзьку лісову академію. Перший прийом до школи проводила приймальна комісія під головуванням голови окружного виконкому.

На 25 планових місць до лісової школи було подано 150 заяв. Спеціальна комісія відібрала 80 претендентів, які відповідали «класовим» вимогам. Вони були допущені до 4 вступних іспитів, які складали в кінці серпня. Після іспитів до школи зарахували 25 учнів-стипендіатів та 5 «вільних слухачів», які офіційно не були учнями, але мали право відвідувати заняття і в будь-який час замінити тих, хто вибуде зі школи. Стипендія складала 6 карбованців на місяць. Гроші учням на руки не видавали, а за них школа організовувала триразове харчування. Учні-стипендіати жили в гуртожитку, а вільні слухачі винаймали житло.

1 жовтня 1927 року розпочалися заняття. Штатних викладачів на той час не було, лекції читали спеціалісти лісництва. Лише в другому семестрі, на посаду викладача ботаніки і хімії була призначена Поліна Федорівна Бобровник, випускниця Київського державного університету. На початку 1928 року завідувачем школою був призначений *Бем Володимир Максиміліанович*. Весною 1928 року розпочалися практичні заняття зі створення розсадника, садіння лісу, з геодезії та інші.

Влітку 1928 року було проведено новий набір учнів, зараховано 25 стипендіатів і декілька вільних слухачів. Із архівних документів: *«На даному етапі працює вже два курси школи, на яких навчається 71 учень, переважно з наймитів і бідняків, 11 з яких мешкають в інших округах, що досить яскраво підносить значення школи. Розпочато будівництво навчального приміщення за технічним кошторисом, загальна вартість приміщення складає до 44000 крб.»*.

До початку 1929/30 навчального року було збудовано навчальне приміщення і три курси школи розпочали заняття в нових класах. Всі учні були забезпечені житлом. При школі було створено власне підсобне господарство, завдяки якому покращилось харчування учнів.

На початку 1929 року відбулися зміни в територіальному устрої країни: ліквідували округи, на їх місці утворили райони, а Білокоровичі влилися до складу Олевського району. Не оминули зміни і лісове господарство та лісову професійну школу. Школа перейшла у підпорядкування органів народної освіти. Її першим директором було призначено інспектора окружного відділу народної освіти *Кучера Зіновія Савича*, який пропрацював на цій посаді до 1937 року, зарекомендувавши себе енергійним, талановитим керівником. Розпочалося будівництво гуртожитку, конюшні, складів та інших приміщень. Учні професійної школи брали активну участь у житті села Білокоровичі та Олевського району: проводили культурно-просвітницьку діяльність, пов'язану з ліквідацією неграмотності; надавали допомогу в організації колгоспів.

Восьмого травня 1930 року відбувся перший випуск спеціалістів лісової професійної школи. Йому передувала випускна перевірка, в ході якої заходили до аудиторії по троє учнів і відповідали без підготовки на питання екзаменаторів, починаючи зі спецкурсу і закінчуючи політикою. Кваліфікаційна комісія складалася з 12 осіб у складі директора ліспромгоспу, представників

педколективу, райкому партії та райвиконкому. Дипломних проектів і державних екзаменів у сучасному розумінні на той час не було. Випускники школи (26 осіб) отримали кваліфікацію «технік лісового господарства». Їм були вручені свідоцтва про закінчення лісової професійної школи. Не закінчили школу чотири учні. Одного з них залишили на рік на повторне навчання, двом іншим, які не пройшли випускні перевірки, видали довідки про те, що вони «прослухали курс лекцій» і відправили на рік у лісництва для стажування з правом повторного проходження випускної перевірки через рік. Одного було відраховано зі школи, як сина розкуркуленого.

У 1930 році було проведено четвертий (останній) прийом у лісову профшколу. В 1930-1931 навчальному році відбулося реформування школи. На її базі утворили Ліспромгоспуч, в якому було введено двоступеневе навчання:

- кваліфікованих робітників на базі 4-річної освіти з терміном навчання 2 роки;
- молодшого технічного персоналу на базі 7-річної освіти з терміном навчання 3 роки.

У травні 1931 року відбувся другий випуск лісової школи, невдовзі після якого надійшов наказ про перетворення Ліспромгоспучу в Білокоровицький лісовий технікум із підпорядкуванням його тресту «Україналіс». Прийом у 1931 році вже проводився до технікуму.

В жовтні 1931 року, в зв'язку з будівництвом укріпленої прикордонної зони «Лінія Сталіна», технікум було переведено на хутір Гамарня, поблизу Малина, в колишній маєток Михайла Миклухо-Маклая, брата відомого вченого, мандрівника, етнографа Миколи Миклухо-Маклая. Із Білокорович у 10 військових вагонах у тижневий термін було перевезено все майно технікуму, в тому числі й будівлі.

Від залізничної станції «Малин» перевозити довгі колоди через населений пункт було незручно, а тому спеціально для цього на залізниці в найближчій до Гамарні точці було терміново обладнано додаткові залізничні колії з розвантажувальним майданчиком. Сучасна назва платформи – «Пірижківський». Все майно було перевезено вчасно і 15 листопада 1931 року навчальний заклад відновив заняття. На той час технікум нараховував біля ста учнів з трьох навчальних груп, одна з яких – випускна, 25 викладачів та обслуговуючого персоналу. Спеціалістів готували за однією спеціальністю – «Лісове господарство».

В цей час технікум, разом із Малинським лісництвом, розміщеним на хуторі Гамарня, входив до складу Малинського навчально-виробничого лісокомбінату. Матеріальна база була бідною і складалася з навчального корпусу, розміщеного в маєтку Михайла Миклухо-Маклая, гуртожитку, перевезеного з Білокорович разом з іншими господарськими приміщеннями.

Навчальною базою для практичного навчання слугували об'єкти Малинського лісгоспу.

Поступово набір до технікуму збільшувався, навчально-матеріальна база покращувалася. Силами учнів зводилися навчальні та житлові приміщення, створювалися підсобне господарство та ставки.

У 1932 році вже у Малинському технікумі відбувся перший випуск техніків-лісоводів. У 1934 році до складу Малинського лісотехнікуму влились Краснохутірська та Остерська лісові школи Чернігівської області.

Із спогадів учня того часу Олексія Олександровича Лінника:

«Поступив у технікум в 1933 році, рік був тяжкий, країна переживала неврожай і голод. Харчування здійснювалося за спеціальними талонами. На талон студент у день отримував лише 200 гр. хліба і варену їжу, якої не достатньо, щоб бути ситим... Учні допомагали один одному, чим могли: ділились продуктами харчування, одягом тощо.

Завдяки діям директора технікуму Кучера З. С. жоден учень не помер з голоду і не залишив технікум. Він врятував всіх нас і працівників від голодної смерті... Директор не роздавав народного добра, хоча щодня приїжджало керівництво з вимогою, щось кудись дати. На той час руками викладачів, службовців та студентів у технікумі була створена навчально-виробнича база, він мав власне підсобне господарство, ставки з рибою».

У 1937 році Кучера З. С., як «ворога народу», заарештували, подальша доля його невідома. Малинський лісотехнікум у складі навчально-виробничого лісокомбінату пробув до 1937 року. У 1937 році лісокомбінат було розформовано, і технікум став самостійним навчальним закладом «Малинський лісотехнічний технікум». Від 1937 до 1941 року Малинський лісотехнікум підпорядковувався Наркомлісу СРСР. Щорічний контингент технікуму налічував 230-280 учнів. Протягом 1937-1939 років у технікумі змінилися декілька директорів, прізвища яких встановити не вдалося.

У 1939 році навчальний заклад очолив *Дубровець Микола Пилипович*, який пропрацював директором до початку Великої Вітчизняної війни. До цього він працював слюсарем на Малинській паперовій фабриці. Пізніше в числі «двадцятип'ятитисячників» був направлений в колгосп села Головки для проведення колективізації. За короткий час вивів колгосп у передові, за що був нагороджений орденом «Знак Пошани». Через деякий час переведений на роботу до Малинського райкому партії, а трохи згодом очолив технікум, який на той час залишався без директора та провідних фахівців.

З початком Другої світової війни діяльність технікуму припинилась. У ході тяжких боїв, що точилися на Малинщині в 1941 та 1943 роках, територія технікуму опинилася в епіцентрі активних бойових дій, в результаті яких навчально-матеріальна база була практично знищена. Навчальний корпус технікуму був спочатку перетворений німцями на конюшню, а пізніше спалений.

Ті будівлі, які уцілили, були напівзруйновані, без вікон та дверей, ні навчального, ні побутового оснащення майже не залишилося, документація діяльності технікуму довоєнного періоду була знищена.

Викладачі та учні технікуму призовного віку пішли на фронт та в партизанські загони захищати рідну землю. Всього з війни не повернулося 18 працівників технікуму та значна частина його учнів, серед яких Олександр Пилипчук, Сергій Арцемович, Вадим Кондратьєв, Павло Лобунець, Михайло Гринштецт та багато інших, зокрема випускник технікуму, лейтенант-артилерист Орел загинув, звільняючи свій рідний технікум.

Після визволення Малинщини від німецьких загарбників розпочалася відбудова технікуму. Його штат поповнювався новими викладачами, службовцями та робітниками. У лютому 1944 року на посаду директора технікуму було призначено *Димнича Оксентія Пантелеймоновича*, який виконував обов'язки директора до середини травня 1944 р., а пізніше займав посаду заступника директора з господарської частини.

У квітні 1944 року у технікумі розпочалися відновлювальні роботи. Під аудиторії був відведений нижній поверх будівлі гуртожитку, перевезеного із Білокорович. Із фронту поверталися викладачі та учні технікуму. Із бойовими нагородами повернулися з війни і тривалий час працювали на різних посадах ветерани Другої світової війни: Балясников Олексій Іванович, гвардії капітан, льотчик-винишувач, Герой Радянського Союзу; Корнійчук Анатолій Федосійович, гвардії-старшина роти, зв'язківець; Портянко Георгій Аполінарійович, старший сержант, розвідник; Іщенко Василь Михайлович, рядовий, мотоцикліст-розвідник; Уткін Олександр Олександрович, старшина, начальник радіостанції; Сидоренко Микола Сидорович, рядовий, водій автополку; Форостяний Андрій Федорович, сержант; Кондратенко Григорій Михайлович, сержант, артилерист; Кушнір Володимир Пилипович, рядовий, зв'язківець. Вони внесли вагомий вклад щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, любові до Вітчизни, готовності захищати її свободу та інтереси.

У травні 1944 року директором технікуму призначили фронтовика, майора *Кушпильова Миколу Оверковича*. З 1 жовтня 1944 року заняття відновилися. Навчання проводилось на двох відділеннях: лісозаготівель та транспортування. До занять приступили 426 учнів. У листопаді 1944 р. Кушпильова М. О. було переведено на іншу роботу, а технікум очолив до осені 1946 року учасник війни *Петров Іван Петрович*.

Поновлення роботи технікуму відбувалося в надзвичайно складних умовах. Іваненко Микола Іванович, студент 1945-1948 рр., згадував, що *«це був важкий час, харчування мізерне та ще й карткова система. Гуртожитків не вистачало і в кімнатах споруджували двох'ярусні дерев'яні нари, застиляли їх соломкою, а зверху накривали, хто чим міг. Кожен сам майстрував якусь лампу,*

добував керосин. Вікна років два були забиті фанерою... Писали на газетах саморобним чорнилом. Меблів не було ніяких, прийшлося організувати виготовлення силами студентів примітивних столів і лав до них».

Зі спогадів Корнійчука Анатолія Феодосійовича дізнаємося про те, що *«дисципліна і порядок в технікумі в цей час були на високому рівні. За цим особливо слідкували військові керівники Клименко А., пізніше – Воропаєв А. Г. та Ринкевич М. В. Приклад у навчанні та поведінці показували студенти-фронтовики, офіцери запасу Мякутко Іван, Артющенко Ігнат, Рібико Володимир, Мартиненко Іван, Головненко Петро, Пудовський Анатолій та інші.*

В організації побуту студентів велика заслуга заступника директора з господарських питань Димніча А. П., коменданта Костюченка Г. Д., завгоспа Лахна Г. О.».

Незважаючи на всі труднощі, технікум жив своїм повнокровним життям: проводилися заняття, упорядковувалася територія, ремонтувалися зруйновані навчальні корпуси, розпочалося будівництво житла барачного типу для викладачів та працівників закладу. Перший післявоєнний прийом був здійснений за двома спеціальностями: «Технологія лісозаготівель» і «Сухопутний транспорт лісу».

У 1946 році на посаду директора технікуму повернувся Дубровець Микола Пилипович. В цьому році силами викладачів та студентів на р. Ірша було споруджено гідроелектростанцію потужністю 25 кіловат, яка була другою в районі за потужністю після електростанції паперової фабрики. Це дало можливість електрифікувати технікум та хутір Гамарня. Керував роботою ГЕС Вольвах Леонід Олександрович, а найбільш дисципліновані і відповідальні студенти залучалися до чергування на станції.

Матеріально-технічна база технікуму складалась із двох старих автомашин ЗІС-5 і ГАЗ-АА, пилорами і старого напіврозібраного трактора ЧТЗС-80. Пилорама давала будівельний матеріал, в якому була велика потреба, а машини використовувались і як транспорт, і як навчальна база. Трактор використовувався лише в навчальних цілях.

У цей час, відповідно до Постанови Ради Міністрів СРСР від 03.09.1948 р., № 332, будується база для проходження практичного навчання, під яку було виділено 1395 га лісу неподалік села Омелянівка Малинського району. Крім того, там же було побудоване підсобне господарство, де утримувалися понад півсотні голів великої рогатої худоби, близько 40 свиней, 11 коней, пасіка тощо. Хутір, де розташовувалася база, називався Будище. Там збудували навчально-лабораторний корпус, гуртожиток, підсобні приміщення, декілька будинків для викладачів та персоналу. Від ранньої весни і до осінніх холодів, починаючи з 1948 і до 1971 року, студенти жили, навчалися і трудилися в Будищах.

З 1948 року в технікумі відкривається заочне відділення.

До 1950 року матеріальна база закладу значно розширилася: запрацювала вузькоколійна залізниця, було придбано 2 трельовальні трактори, пересувну дизель-електростанцію, вантажні автомобілі, два деревообробні верстати: круглопильний та шпалорізний. У 1950 році було виготовлено проектно-кошторисну документацію на спорудження нового навчального корпусу. Студенти надавали допомогу місцевим колгоспам. Активно проводилася культурно-масова робота: функціонували драматичні, хорові та музичні гуртки. Кращі групи виїжджали з концертами в навколишні села.

З 1951 по 1954 рік навчальний заклад очолював *Романов І. В.*, фронтовик, кавалер багатьох бойових нагород. У цей період технікуму було передано 4000 гектарів лісових масивів і організовано навчально-виробничий лісгосп. Підготовка фахівців у цей час велась за спеціальностями «Лісозаготівля» та «Будівництво і експлуатація лісовозних доріг».

Із спогадів Кушніра Володимира Пилиповича, учня технікуму 1948- 1952 років, викладача технікуму з 1965 по 1991 рік: *«У період мого навчання матеріальна база навчального закладу ще була достатньо бідною. У 1951 році технікум отримав трактора КТ-12, який працював на дровах. Навчальний корпус отоплювався також дровами, що заготовлялися силами студентів. За це студенти отримували невеличку платню. Після завершення навчання більшість моїх однокурсників були направлені на роботу далеко за межі України. Особисто я отримав направлення в трест «Алтайліс» на посаду майстра лісозаготівель. На той час всі провідні фахівці в цьому тресті були випускниками Малинського лісотехнічного технікуму. Наш навчальний заклад мав там, далеко в Росії, дуже хорошу репутацію. Працівники лісової галузі між собою жартома називали його «Малинською академією».*

Романов І. В. за короткий час сформував злагоджений педагогічний колектив. На зміну кадрам, які не відповідали вимогам часу, він залучив до педагогічної роботи кваліфікованих викладачів – випускників вишів: Піонтковського М., Піонтковську Є., Вирозуба І. О., Котляр К. Р., Поляка С., Коношевич І. Л. Портянка Г. А., Пилипенко Н. В. та інших.

В цей період виконана значна робота по вдосконаленню навчально-матеріальної бази та покращенню побутових умов студентів. Зокрема, в 1953 році було розпочато будівництво нового навчального корпусу та гуртожитку. Всі споруди, крім будинку, що колись належав родині Маклаїв, на той час були дерев'яними.

Протягом своєї історії технікум профілю не міняв, але в окремі роки вводились одні спеціальності, інші закривалися. Так, у 1952 році в технікумі було відкрито спеціальність «Промислове та цивільне будівництво». За цією спеціальністю відбулося три випуски, всього підготовлено 302 фахівці.

У 1954 році навчальний заклад очолив *Корнійчук Анатолій Федосійович*. У цей час ведуться масштабні роботи по розбудові навчального закладу та

житлового фонду. Деякий занепад у діяльності технікуму був пов'язаний з його підпорядкуванням у 1957 році Раднаргоспу УРСР. Зменшилося фінансування технікуму, за три роки контингент скоротився з 1100 до 450 учнів.

У 1958 році було введено в експлуатацію новий двоповерховий навчальний корпус. У цьому ж році, відкрито спеціальність «Устаткування лісозаготівельних підприємств і лісового господарства», відновлено спеціальність «Лісове господарство». У 1960 році здійснюється монтаж дизельної електростанції, будуються зовнішня сітка каналізації, дві артезіанські свердловини (робоча та резервна), насосна станція та інші об'єкти.

У 1962 році, коли на правому березі р. Ірша розпочалося розширення паперової фабрики, технікум тимчасово відкрив такі спеціальності: «Технологія целюлозно-паперового виробництва»; «Обладнання целюлозно-паперового виробництва»; «Лісохімічне виробництво». За роки існування цих спеціальностей освіту здобуло 383, 305 та 93 фахівці відповідно. Переважна більшість спеціалістів Малинської паперової фабрики 60-90-х років – випускники Малинського лісотехнічного технікуму.

У 1965 році технікум було повернуто у сферу управління Міністерства лісового господарства України, що відкрило нові можливості для його розвитку. У 1968 році директором технікуму призначено *Савіна Івана Петровича*. За період з 1968 по 1973 рік було закінчено будівництво їдальні (нинішній клуб «Юність»), збудовано чотириповерховий гуртожиток, продовжилось будівництво житла, розпочато створення музею Природи.

З 1973 по 1975 рік колектив технікуму очолював Чирва Іван Калістратович, а з 1975 по 1985 рік – *Філіпович Ростислав Миколайович*, який до цього працював заступником директора з навчальної роботи. Внесок Філіповича Р. М. у розбудову навчального закладу надзвичайно вагомий. Під його керівництвом добудовано корпус № 2 та гуртожиток, спортивний комплекс, зведені гаражі, теплиця, житлові будинки, здійснено упорядкування та асфальтування території, побудовано дитячий садок. На території Гамарні проведено каналізаційну мережу та побудовано насосну станцію.

У 1985 році навчальний заклад очолив *Тищенко Василь Гаврилович*, агроном за освітою, людина з великим досвідом роботи в органах державного управління. Під його керівництвом продовжувався інтенсивний розвиток матеріальної бази технікуму та інфраструктури Гамарні. Зокрема, побудовано 16 та 8-квартирний будинки, завершено будівництво асфальтованої дороги з Малина до технікуму.

У зв'язку з розширенням виробничих потужностей паперової фабрики та збільшенням потреб у питній воді, на річці Ірша було створено водосховище площею 805 га, яке входить до складу ландшафтного заказника місцевого значення «Гамарня», із загальною площею природно-заповідного фонду 1131 га. Впродовж 1985-1991 років у технікумі розпочинається будівництво їдальні,

побудована котельня на вугіллі. У 1986 році запрацював історико-краєзнавчий музей природи і побуту Полісся, в ньому було відкрито музейну експозицію, присвячена Миколі Миклухо-Маклаю.

У 1992 році технікум очолив кандидат с.-г. наук *Фесюк Анатолій Володимирович*. За його ініціативи та з безпосередньою участю в технікумі відкрито нову спеціальність «Бухгалтерський облік», завершено будівництво 16-ти квартирною будинку та їдальні на 250 місць, розпочато будівництво гуртожитку блочного типу для студентів та викладачів. У 1992 році було створено хорвий колектив «Щедроспів» з репертуаром української народної та авторської пісні. У 1996 році колективу присвоєно звання «Народний хор».

Із грудня 1997 по лютий 1999 року технікум очолював *Борук Валерій Іванович*, який до цього був керівником Коростишівського лісомисливського господарства. За його керівництва розпочалася інтенсивна реконструкція та приведення до сучасного естетичного вигляду гуртожитків, навчальних корпусів, велися роботи з озеленення території, до Гамарні підведено природній газ.

З квітня 1999 року колектив очолив *Дзюбенко Микола Миколайович*, який до цього обіймав посаду заступника директора з навчальної роботи. З березня 2000 року навчальний заклад юридично входив до навчально-виробничого комплексу «Малинський держлісгосп-технікум», директором якого був Сав'юк Михайло Михайлович, а заступником – Дзюбенко М. М. У статусі НВК технікум був до 2022 року, коли, відповідно до наказу Держкомлісгоспу України від 15.11.2005 р. № 482 Малинський лісотехнічний технікум був реорганізований у коледж. Директором коледжу до липня 2010 року був Дзюбенко М. М. Впродовж 1999-2010 років було газифіковано котельню навчального закладу. У коледжі відкрито спеціальність – «Технологія деревообробки», почав діяти консультативний пункт Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Із липня 2010 по листопад 2011 року коледж очолював *Дзюбенко Олександр Миколайович*. За цей період був розпочатий ремонт гуртожитків, оснащена тренажерна зала.

З листопада 2011 року Малинський лісотехнічний коледж очолює доктор сільськогосподарських наук, доцент, Відмінник лісового господарства України Заслужений лісівник України *Іванюк Ігор Дмитрович*, під його керівництвом коледж почав докорінно змінюватися як освітньому процесі так матеріальному оснащенні навчальної бази. В 2015 році колективом Малинського лісотехнічного коледжу було створено Історико-краєзнавчий меморіальний музейний комплекс Малинського лісотехнічного коледжу. Керівником музейного комплексу є викладач коледжу Олександр Віталійович Лось. Основний вид діяльності музейного комплексу – збереження для майбутніх поколінь пам'яток культури та побуту поліщуків, вивчення історії родини Миклух на території Малинщини;

залучення студентів до поглибленого вивчення багатой природи Поліського краю; проведення профорієнтаційної роботи з метою вибору майбутньої професії; виховання студентів у дусі національних традицій України; формування у відвідувачів і студентів почуття патріотизму та екологічної культури, розвивати інтерес до пошукової діяльності. Завдяки постійній невтомній пошуковій діяльності Олександра Віталійовича, історико-краєзнавчий меморіальний музейний комплекс постійно оновлюється та поповнюється новими експонатами. Із 2018 року музейний комплекс увійшов у 15 відомих історико-краєзнавчих музеїв Житомирщини.

До 2012 року коледж мав галузеве підпорядкування, а із січня 2012 р. Він був переданий до сфери управління Міністерства освіти і науки України. Наказом Міністерства освіти і науки від 16.04.2020 р. № 527 Малинського лісотехнічного коледжу перейменовано у Малинський фаховий коледж.

Нині коледж здійснює освітню діяльність за освітньо-професійними ступенем фахового молодшого бакалавра із спеціальностей: *205 Лісове господарство* (ОПП «Лісове господарство», ОПП «Лісозаготівля та первинна обробка деревини», ОПП «Мисливське господарство»); *206 Садово-паркове господарство* (ОПП «Зелене будівництво і садово-паркове господарство»); *208 Агроінженерія* (ОПП «Експлуатація та ремонт обладнання лісового комплексу»); *071 Облік і оподаткування* (ОПП «Бухгалтерський облік»); *193 Геодезія та землеустрій* (ОПП «Землепорядкування»); *187 Деревообробні та меблеві технології* (ОПП «Деревообробні та меблеві технології»).

Також коледж здійснює освітню діяльність за першим (бакалаврським) рівня вищої освіти зі спеціальності 205 Лісове господарство.

Крім здобуття фахової освіти, студенти денної форми навчання здобувають робітничі професії: 6141 Лісник, 6141 Лісоруб, 6113 Озеленювач, 7233 Слюсар-ремонтник, 4121 Офісний службовець (бухгалтерія), 7423 Верстатник деревообробних верстатів, 4112 Оператор комп'ютерного набору, 8322 Водій автотранспортних засобів (категорія «В»), 8322 Водій автотранспортних засобів (категорія «С»).

Здійснюється первинна професійна підготовка за ОКР «кваліфікований робітник» професій: 6141 Лісник, 6141 Лісоруб, 4121 Офісний службовець (бухгалтерія).

На виконання статутних вимог коледж проводить також освітню діяльність за рівнем повної загальної середньої освіти.

У структурі Малинського фахового коледжу функціонує 3 відділення. Контингент студентів на кінець 2021 року становить 1319 осіб при ліцензованому обсязі 650 осіб, із них: 614 осіб – на денній формі здобуття освіти, з яких 491 – навчаються за державним замовленням, 123 – на контрактній основі; 705 осіб навчаються на заочній формі здобуття освіти, із них за державним замовленням – 82, за контрактом – 623.

Освітня діяльність у коледжі проводиться на кафедрі Лісівництва та захисту лісу і 6 циклових комісіях.

Педагогічну, науково-педагогічну діяльність у коледжі здійснюють 78 осіб, з них 64 особи – штатні викладачі, 9 – викладачів-сумісники, з яких всі мають науковий ступінь та вчені звання, зокрема: докторів наук – 5 осіб (із них 3 штатні); кандидатів наук – 12 осіб (із них 6 штатні); викладачів-методистів – 15; старших викладачів – 8; спеціалістів вищої категорії – 46; Відмінників освіти України – 10; Заслужений працівник освіти України – 1; Заслужений лісівник України – 1. Науково-дослідну роботу проводять 13 співробітників коледжу, із них пошукачами наукових ступенів є 2 особи, аспірантами – 2 особи.

На сьогодні коледж має угоди про співробітництво з Національним лісотехнічним університетом України (м. Львів), Поліським національним університетом (м. Житомир), Науково-навчальним інститутом лісового та садово-паркового господарства Національного університету біоресурсів і природокористування України (м. Київ) та Білоцерківським національним аграрним університетом (м. Біла Церква). У рамках угод були розроблені навчальні плани, які дозволяють реалізувати ступеневу систему здобуття освіти за спорідненими спеціальностями.

На базі освітнього закладу функціонує міжкафедральна навчальна лабораторія Національного університету біоресурсів і природокористування України, де випускники коледжу мають змогу продовжити навчання заочною та заочною формами навчання і здобути ступінь бакалавра за спеціальностями «Лісове господарство», «Деревообробні та меблеві технології», «Садово-паркове господарство».

Коледж активно проводить роботу із розвитку міжнародної співпраці. Наразі заклад вищої освіти активно співпрацює з освітніми закладами Республіки Польща та Литовської Республіки. Також Малинський фаховий коледж продовжує працювати над розширенням кордонів вже налагодженої співпраці із закордонними навчальними закладами, що включає в комплексну програму не лише відповідну освітню діяльність з питань організації розробки спільних методик навчання, засобів діагностики набутих знань, а й спільного використання наявних баз для проведення практичного навчання студентів. Укладені договори дають можливість як здійснювати обмін студентів для проходження практики, так і використовувати досвід зарубіжних колег у навчально-виховній роботі.

Тісні навчально-виробничі відносини коледж підтримує з лісовими та лісомисливськими господарствами Держлісагентства, дочірніми підприємствами ЖОКАП «Житомироблагроліс» та деревообробними підприємствами області, а саме: Малинською меблевою фабрикою; ТОВ «МОСТ-МАЛІН»; Коростенським заводом МДФ; Українською холдинговою лісопильною компанією, м. Коростень; підприємством «Меблева фабрика

МІРТ», м. Новоград-Волинський; ТОВ «ВІВАД 09», смт. Романів; ТОВ «ФОРЕСТ ТЕХНОЛОДЖІ», с. Українка, Коростенський район та інші.

Працюючи на виробництві під час проходження навчання та практик, студенти та учні в реальних виробничих умовах набувають практичні навички зі спеціальності, ознайомлюються з новими технологіями лісовирощування, захисту лісів та лісокористування, виготовлення сучасних меблевих виробів, деревообробних технологій, що є елементами дуальної та дистанційної форм здобуття освіти.

Значно розширилися зв'язки коледжу з всесвітньовідомими відомими трендами мотоінструменту як STIHL та Husqvarna. У результаті співпраці матеріальна база коледжу поповнилася макетами деревообробного обладнання: сокира-колун Husqvarna S1600; 1,6 кг; 60 см, захват грейферний Husqvarna; 20 см, бензопила Husqvarna 365, бензопила Husqvarna 545 II, акумуляторна пила Husqvarna 120i KIT, травкосарка Husqvarna 531RS T35+Multi 275-4 (1"), культиватор Husqvarna TF 230 тощо.

Придбана та встановлена в навчально-виробничій деревообробній лабораторії сучасна стрічкова пилорама Wood-Mizer серії LT15 POWER, а також багатопильний деревообробний верстат «СМ - 150» з комплектом пил.

Під час занять, викладачі використовують ресурси, що розміщені в електронній бібліотеці коледжу, на навчальній платформі коледжу ICloud, інших доступних платформах (Coursera, Microsoft Teams, EdEra, 3P Learning), на різноманітних сайтах мережі Інтернет. Активно використовуються сервіси системи Google (Google-диск, Slides, Forms, Classroom), інші доступні ресурси мережі Інтернет (Inspiration – програма, що допомагає візуалізувати навчальний процес; Plickers – мобільний додаток, що «зчитує» спеціальні картки з відповідями студентів за лічені секунди та виводить статистику на екран телефону викладача; TurnItIn – інструмент для перевірки роботи студентів на наявність неправильного цитування та плагіату і інші).

Для комунікації зі студентами, проведення відео занять та консультацій використовуються системи Viber, Skype, Zoom, Meet, Webex Meetings, електронна пошта, соціальні мережі та телефонний зв'язок.

Під час підготовки та проведення навчальних занять, контролю знань студентів, організації самостійної роботи учасниками освітнього процесу використовуються сервіси системи Google (Google Drive, Google Docs, Google Class, Google Translate, AutoCad.2010, Autodesk, Gmail, Google Maps, YouTube).

Значна увага викладачів в коледжі приділяється науковій роботі. При кафедрі Лісівництва та захисту лісу діють постійні студентські наукові гуртки, колектив кафедри є виконавцем науково-дослідної тематики «Лісопатологічний і пірологічний стан лісових та лісоаграрних ландшафтів Центрального Полісся в контексті змін клімату в умовах радіоактивного забруднення ґрунтів», номер державної реєстрації 0121U113273. Науково-педагогічні і педагогічні

працівники мають змогу проводити наукові дослідження і публікувати їх результати як у фахових виданнях нашої держави, так і у виданнях, що входять до низки міжнародних наукометричних баз світу, таких як: Crossref, (США), CORE (Великобританія), Bielefeld Academic Search Engine (BASE) (Німеччина), ResearchBib (Японія), WorldCat (США), Scientific Indexing Services (США), Citefactor (Канада), Google Scholar (Search), Scopus, Copernicus. Web of Science. Науково-педагогічні та педагогічні працівники коледжу є авторами наукових статей у таких всесвітньовідомих наукових журналах EURAF «Two landmark agroforestry events in Ukraine», «Innovative Solutions in modern science», «Paradigm of Knowledge», Науково-періодичний журнал «Научный взгляд в будущее», Scientific developments of Ukraine and Eu in the area of natural sciences, Сільськогосподарська мікробіологія. За ініціативною тематикою були продовжені наукові дослідження, що стосуються стійкості та продуктивності лісових насаджень в умовах техногенезу Житомирського Полісся, на дочірніх підприємствах ЖОКАП та в Древлянському природному заповіднику та НДР: «Обґрунтування моніторингу та вивчення екологічного стану колишніх сільськогосподарських угідь, що перейшли до заповідних територій природного заповідника «Древлянський»» і «Обґрунтування моніторингу, визначення та вивчення екологічно цінних трофотопів лісових екосистем природного заповідника «Древлянський»».

З метою координації діяльності учасників освітнього процесу і зацікавлених сторін, спрямованої на удосконалення якості підготовки фахівців, у коледжі функціонує Рада стейкхолдерів, діяльність якої регламентована «Положенням про стейкхолдерів освітніх програм».

Знаковими подіями у науково-методичній роботі колективу стало проведення на базі коледжу Міжнародного симпозіуму в рамках програми «Освіта без кордонів» за участю делегацій освітян із Грузії та Казахстану, а також Міжнародної науково-практичної конференції на тему: «Лісівнича освіта і наука: стан, проблеми та перспективи розвитку». Зокрема, в науково-практичній конференції взяли участь представники 16 закладів вищої освіти, наукових установ лісівничого спрямування України, а також науковці Литви, Білорусі, Казахстану та Туреччини.

У листопаді 2019 року, за ініціативи Малинського лісотехнічного коледжу, вперше проведені урочистості, присвячені 200-річчю з дня народження фундатора степового лісорозведення В. Є. фон Граффа, в рамках яких проведена Всеукраїнська науково-практична конференція на тему «Лісовирощування: історична та інноваційна діяльність у галузі лісового господарства», в якій взяли участь більше 100 учасників із різних регіонів нашої країни. Одним із важливих заходів цього дня стало відкриття експозиції в аудиторії лісових культур та лісомеліорації ім. В. Є. фон Граффа.

Стає доброю традицією, в сучасному житті коледжу, проведення Всеукраїнських конференцій, а з 2019 року Міжнародних: науково-теоретична конференція «Родина Миклухо-Маклаїв у історичному, культурно-освітньому та духовному просторі Малинщини» (2015р.); Всеукраїнська науково–практична конференція «Лісівнича освіта і наука: історія, сучасний стан та перспективи розвитку» (2016-2018 р.р.); Міжнародні науково–практичні конференції «Лісівнича освіта і наука: історія, сучасний стан та перспективи розвитку» (2019- 2022 рр.), в роботі яких взяли участь представники 26 закладів вищої освіти, наукових установ лісівничого спрямування України, а також науковці США, Франції, Канади, Польщі, Литви, Казахстану та Туреччини; круглий стіл «Гуманістичні ідеї М. М. Миклухо-Маклая – актуальність у сучасних умовах» (2016 р.); Міжнародна науково-теоретична конференція «Соціокультурні світи. Прекрасне як чинник виховання» (2019 р.); Всеукраїнська науково-практична конференція «Лісовирощування: історична та інноваційна діяльність у галузі лісового господарства» до 200-річчя з дня народження В. Є. фон Граффа (2019 р.).

Починаючи з 2017 року Малинський фаховий коледж бере участь у роботі Міжнародних та Всеукраїнських виставок на яких отримав: золоту медаль у номінації «Інноваційний розвиток освіти та сучасні педагогічні технології» (6- 8 квітня 2017 р., Міжнародна виставка «Освіта та кар'єра – 2017»). Диплом за презентацію досягнень і інноваційних пошуків у реформуванні національної сфери освіти та науки (15-17 березня 2018 р., ІХ Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти – 2018»); бронзову медаль у номінації «Упровадження сучасних засобів навчання, проектів, програм і технологій для вдосконалення та підвищення ефективності освітнього процесу» (15-17 березня 2018 р., дев'ята Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти – 2018»); диплом за активну участь і презентацію інноваційних технологій навчання (23-25 жовтня 2018 р., Х Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті»); срібну медаль у номінації «Інноваційне освітнє середовище: нові виклики та сучасні рішення» (23-25 жовтня 2018 р., Х Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті»); золоту медаль у номінації «Розвиток студентського самоврядування у вищому навчальному закладі» (15-17 листопада 2018 р., Міжнародна виставка «Освіта та кар'єра – День студента 2018»); срібна медаль у номінації «Спеціалізація особистості в умовах сучасних викликів» (14-16 березня 2019 р., Х Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти 2019»); почесне звання «Лідер професійно-технічної освіти України» (6-8 квітня 2017 р., Міжнародна виставка «Освіта та кар'єра – 2017»); почесне звання «Лідер вищої освіти України» (15-17 листопада 2018 р., Міжнародна виставка «Освіта та кар'єра – День студента 2018»); Національний проєкт «Педагогічний Олімп України» – відзнака «Лідер освіти України»; У 2019/20 навчальному році коледж був учасником Х та ХІ Міжнародних виставок «Інноватика в сучасній освіті», Міжнародної

спеціалізованої виставки «Освіта та кар'єра – 2019», X та XI Міжнародних виставках «Сучасні заклади освіти – 2019», на яких представив свої напрацювання з питань організації освітнього процесу, навчально-методичної та виховної роботи. За підсумками виставкових конкурсів здобув золоту медаль у конкурсі з номінації «Компетентнісний підхід в освітній діяльності вищої школи» та удостоєний почесного звання «Лідер вищої освіти України»; срібну медаль у конкурсі з номінації «Інноваційне освітнє середовище: нові виклики та сучасні рішення»; срібну медаль у конкурсі з номінації «Соціалізація особистості в умовах сучасних викликів». Національний проєкт «Педагогічний Олімп України» – відзнака «Лідер освіти України». У 2020/21 році коледж приймав участь: у Міжнародній спеціалізованій виставці «Освіта та кар'єра – 2021», отримана Золота медаль у номінації «Розвиток студентської науково-дослідної роботи» (викладач Олександр Лось, робота на тему: «Культурно-освітня і виховна діяльність історико-краєзнавчого меморіального музейного комплексу Малинського лісотехнічного коледжу»); XIII Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті – 2021 року», Золота медаль у номінації «Упровадження в освітню діяльність інноваційних проєктів, моделей, систем, технологій, методик, що спрямовані на підвищення якості освіти» (викладач Олександра Карпенко, робота на тему: «Інновації в упровадженні сучасних прийомів при формуванні методичного забезпечення з дисципліни «Комп'ютерні технології проектування садово-паркових об'єктів в умовах викликів сьогодення»); Всеукраїнський конкурс професійної майстерності «Педагогічний Оскар – 2021» – I місце за підсумками фінального туру в номінації «Позааудиторна (гурткова) робота» (викладач Валентина Феценко, сучасний електронний навчально-методичний комплекс «Позааудиторна робота з англійської мови за професійним спрямуванням»); Конкурс на кращий вебсайт серед закладів фахової передвищої освіти «Educational website 2020» – перемога в номінації «Кращий контент для студента» (адміністратор сайту – Віталіна Сахнюк, редактор – Вікторія Сахнюк).

У травні 2019 р. команда коледжу в складі 3-х студентів брала участь у національному відборі Міжнародного конкурсу «Молодь в лісах Європи», що проводився Державним агентством лісових ресурсів за підтримки Товариства лісівників України, де зайняла II місце.

Студенти коледжу стали переможцями II етапу Всеукраїнських спортивно-масових змагань професійного спрямування «Forestry quest» серед коледжів лісового спрямування України, який проходив на базі НУБіП України.

Щорічно педагогічні працівники разом зі студентами беруть участь у Всеукраїнській акції «Майбутнє лісу в твоїх руках», що сприяє привернення уваги громадськості до відновлення деревостанів, популяризації фаху лісівника та формує у студентів коледжу екологічний спосіб мислення та раціонального використання природних ресурсів України.

У 2019 році на базі дослідного поля було закладено ділянку із 17 сортів тополі у кількості 1320 шт. Також створені плантаційні культури сосни звичайної (*Pinus sylvestris* L.), ялини європейської (*Picea abies* K.) та модрини європейської (*Larix decidua* M.).

У навчальній теплиці проведене укорінення живців для вирощування саджанців вічнозелених рослин із закритою кореневою системою, в кількості 4800 шт. З відкритою кореневою системою у закритому ґрунті дорощуються 150 шт. живцевих саджанців троянд та 100 шт. верби козяча (*Salix caprea* 'Pendula'). На площі 36 м² висіяне насіння катальпи бігнієподібної (*Catalpa bignonioides* Walt.). Висаджено у горщики 200 шт. сосни звичайної (*Pinus sylvestris* L.), для формування бонсаїв. На дорощуванні знаходиться 280 сіянів спіреї японської (*Spiraea japonica* L.).

У шкільках вирощуються 360 шт. однорічних саджанців самшиту вічнозеленого (*Buxus sempervirens* L.) та 900 шт. другого року зростання. У відкритому ґрунті посівного відділення проведене осіннє висівання горіха грецького (*Juglans regia* L.) та ліщини ведмежої (*Corylus colurna* L.).

Студенти коледжу використовують на практиці комп'ютерні програми з проектування та конструювання меблів (Програма Астра Конструктор Меблів), а також під час виконання землепроектувальних робіт (програмний комплекс AutoCAD-2010, Autodesk), які застосовуються на виробництві.

З метою формування стійкої громадянської позиції серед студентської молоді. Студенти коледжу щороку беруть активну участь у благодійних акціях, та волонтерському русі. Волонтерський рух у нашому коледжі – один з провідних видів діяльності студентського колективу. Щорічно нашими волонтерами надається допомога учасникам ООС, дитячим будинкам та школі-інтернату

Свої здібності студенти розвивають у гуртках художньої самодіяльності: хореографічному, вокальному, хоровому. Активно працює творча студентська студія «МІХ». Зокрема, одним з найкращих їх досягнень в поточному році стало створення відеофільмів: «Малинський лісотехнічний коледж – сучасний заклад освіти», «В. Є. фон Графф - фундатор степового лісорозведення».

В травні 2015 року за сприянням Гальченка С. А., заступника директора з наукової діяльності Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, кандидата філологічних наук, Заслуженого працівника культури України в коледжі було відкрито Шевченківську світлицю.

У квітні 2016 року коледж увійшов до складу Поліського екологічного кластеру, метою якого є: сприяння формуванню в суспільстві екологічних цінностей і засад збалансованого споживання та виробництва, забезпечення сталого розвитку і використання природно-ресурсного потенціалу, забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території Полісся

України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, сприяння розвитку екологічного та зеленого туризму тощо.

У рамках Регіонального інноваційно-космічного кластеру «Полісся», коледж разом з іншими його засновниками, продовжує впровадження сучасних методів і технологій отримання, оброблення та використання інформації за результатами космічного моніторингу Землі та інтелектуального аналізу даних для ухвалення рішень у сфері екології та охорони навколишнього середовища, лісового господарства тощо.

Враховуючи високий навчально-науковий потенціал коледжу, його давні історичні традиції підготовки висококваліфікованих спеціалістів для лісового господарства, тісне поєднання освітнього процесу з прикладними науковими дослідженнями Малинський лісотехнічний коледж у грудні 2019 року був прийнятий у Колективні члени Лісівничої академії наук України.

На виконання Концепції розвитку коледжу та статутних вимог головними напрямками діяльності педагогічного колективу коледжу є: постійне оновлення змісту навчання з урахуванням стану і перспектив розвитку лісогосподарського, лісозаготівельного та деревообробного виробництв; удосконалення форм організації освітнього процесу, впровадження сучасних педагогічних технологій, спрямованих на підвищення якості підготовки бакалаврів, фахових молодших бакалаврів та кваліфікованих робітників; удосконалення змісту і структури навчально-методичного забезпечення освітнього процесу; удосконалення навчально-матеріальної бази, забезпечення кабінетів, лабораторій сучасним обладнанням; впровадження автоматизованої системи управління освітнім процесом (АСУ, хмарні технології); запровадження елементів дистанційної освіти із застосуванням ІТ – технологій; впровадження дуальної освіти в освітній процес; розробка та вдосконалення методичних рекомендацій щодо організації освітнього процесу.

Висновки. Центральне Полісся і Житомирська область зокрема, мають багатий історико-культурний, науковий, освітній потенціал. Встановлено, що протягом тривалого історичного періоду на території Древлянської землі формувались соціальні осередки, що з певним рухом історії дали відповідний поштовх до створення передумов зародження, становлення та розвитку освіти і науки в зоні Центрального Полісся і у місті Малин зокрема.

Розвиток інфраструктури Малинського фахового коледжу, формування педагогічного, науково-педагогічного складу, підготовка фахівців лісогосподарської галузі проходила у тісній взаємодії з певними віхами історії України. На сьогоднішній день педагогічний, науково-педагогічний колектив Малинського фахового коледжу є фундатором лісівничої освіти, науки, сталого розвитку лісової галузі в умовах сучасної Житомирщини. Випускники Малинського фахового коледжу на сьогоднішній день формують та

продовжують розвивати лісогосподарську галузь, як Житомирської області, так і інших регіонів України.

References

1. Kostrytsia M. Yu., Muzyka N. O., Opalynska M. V. (2000). Malynskiy raion heohrafichnyi narys dlia uchniv. Zhytomyr-Malyn. 92 s. [in Ukrainian].
2. Myklukho Maklai – mandrivnyk kozatskoho rodu. (2012). Kharkivska oblasna biblioteka dlia ditei. Kharkiv. 32 s. [in Ukrainian].
3. Malynskiy lisotekhnichnyi koledzh – 85 rokiv. Storinky istorii. Zhytomyr: Polissia, 2012. 124 s. [in Ukrainian].
4. Malynskiy lisotekhnichnyi koledzh – 90 rokiv. Storinky istorii. Kharkiv, 2017. 120 s.

HISTORICAL ASPECTS OF THE FORMATION OF MALYN APPLIED COLLEGE AS A SCIENTIFIC AND EDUCATION CENTER OF THE CENTRAL POLISSIA ZONE OF ZHYTOMYR REGION

M. S. Karpovych, V. B. Levchenko, O. I. Shemet, V. P. Feshchenko

¹*Malyn Applied College, Hamarnia, Zytomyr region, Ukraine*

The historical, cultural and spiritual content of the formation of the Drevlyanskyi ethnos in the territory of Zhytomyr region is revealed. The main historical factors that made it possible for a long time to form the prerequisites for the creation of the modern Malyn Applied College on the territory of the Malyn community were analyzed. It has been established that the Malyn Applied College is a historical, educational, scientific and social center for the formation of future specialists not only in forestry but also in other branches of the economy. It has been proven that in the historical and cultural aspect, Zhytomyr region is quite promising in the formation and development of education, science, and culture in terms of its educational, scientific, social, and ethnic potential. The main historical milestones of the establishment, formation, development and prospects of the Malyn Applied College in the context of historical modernity are analyzed. Features and historical stages of the life, activities, creative achievements of managers and teachers, as well as graduates of the education institution, are revealed. The attention is focused on the achievements of the graduates of the Malyn Applied College, and their contribution to the development of forestry and other branches of the economy is also analyzed. Prospects for the further historical development of the Malyn Applied College are presented in view of modern realities in the context of reforming the forestry industry and sustainable development of the state. Aspects of the training of highly qualified specialists in forestry, as well as social aspects of their formation, development, training and adaptation to the real conditions of industrial forestry activities are revealed. The scientific, educational, historical-cultural, socio-economic potential of the Malyn Applied College as an educational and scientific center of the modern Zhytomyr region is highlighted. The main prospects for the further development of the institution of professional preliminary higher education are outlined, as well as the challenges of today, which significantly affect the training of specialists.

Key words: *Malyn, Drevlianska land, college, history, development, present, prospects.*